

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. ХАСКОВО, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г. Г. Г.ЕВ

при участието на секретаря ГАЛЯ Т. КИРИЛОВА
като разгледа докладваното от Г. Г. Г.ЕВ Търговско дело № 20235600900079
по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXXII, чл.365 от ГПК

Обстоятелства по исковата молба

Делото е образувано по искова молба от В. Н. М., ЕГН:*****,***** против ЗК“Лев Инс“ АД,ЕИК*****,гр.София,район „Студенстки“,бул. „Симеоновско шосе“ №67А с предявени обективно съединени осъдителни искове за изплащане на 40 000 лева неимуществени вреди и 630.40 лева имуществени вреди432 от КЗ вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД,ведно със законната лихва върху сумите до окончателното им изплащане..

В съдебно заседание от 26. II.2024 г.по искане на ищеца и на основание чл.214 от ГПК е допуснато от съда изменение на основната осъдителна претечия за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди като същата се увеличава от първоначално предявения размер от 40 000 лева на 80 000 лева,ведно със законната лихва от 30.IX.2021 г.

За да обоснове исканията си ищецът твърди,че на 20.09.2021 г., в град

Свиленград е възникнало пътнотранспортно произшествие(ПТП), вследствие на което е пострадал.Процесният инцидент, е настъпил при следната фактическа обстановка: На 20.09.2021г., около 13:10 ч., в гр. Свиленград по ул.,„Цар Симеон Велики" в посока към кръгово движение до аптека „Гален" гр.Свиленград, се е движил лек автомобил(л.а.) марка „*****" с рег.№***** управляван от ищеца. Движението се е извършвало през светлата част от денонощието по прав, двупосочен хоризонтален участък от платното за движение при слънчево време и добра видимост.

При приближаване на пешеходна пътека намираща се перпендикулярно на платното за движение на ул.,„Цар Симеон Велики", непосредствено преди кръговото кръстовище, движещите се в колона преди л.а. марка „*****" с рег. №***** други два автомобила предприемат спиране, вследствие на което ищецът също предприема служебно спиране. В същия момент, движещия се след него товарен автомобил марка „*****" с рег.№*****, управляван от А. Х. Т., го удря в задната дясна част на автомобила.

Ударът между л.а. марка „*****" с рег.№***** и т.а марка „*****" с рег.№*****, по характер е бил челен, заден при контакт на предна, челна лява част на т. а. марка „*****" с рег.№***** с дясна задна част на л.а. марка „*****" рег №*****, след което двата автомобила са се придвижили напред около 1,5 м. и е последвал втори удар преди установяването им.

Ищецът посочна,че скоростта на движение на л.а. „*****" с рег.№***** непосредствено преди произшествието е била съобразена с видимостта към момента на произшествието.При конкретната пътна обстановка и параметри на движение ищецът управлявайки л.а. марка „*****" с рег №***** е нямал техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието тъй като е бил предходен автомобил.При конкретната пътна обстановка и параметри на движение водачът на т.а. марка „*****" с рег.№***** е имал техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието чрез своевременна реакция за аварийно спиране, в момента на предприемане на служебно спиране от страна на л.а. „*****" марка с рег №*****/в момента когато се включат стоп светлините му/.

Според В. М. техническите причини за възникване на произшествието са липса на реакция или закъсняла реакция за аварийно спиране от страна на водача на т.а. марка „*****" с рег № ***** в момента на предприемане на

служебно спиране от страна на л.а. марка „****“ с рег.№***** / момента когато се включат стоп светлините му/.

По случая било образувано досъдебно производство №387/2021г. по описа на РУ но МВР - Свиленград и пр.пр.№4625/2021 г. по описа на РП Хасково -ТО Свиленград, а впоследствие НОХД № 352/2023 г. по описа на Районен Съд - Свиленград.

С крайния акт на съда обективиран в Определение №157/07.07.2023 г. постановено по НОХД №9 352/2023 г, по описа на Районен Съд - Свиленград, А. Х. Т. е признат за виновен в това, че на 20.09.2021г в гр. Свиленград, обл. Хасково при управление на моторно превозно средство - товарен автомобил, марка „*****“, с рег.№***** е нарушил правилата за движение от ЗДвП/чл.23, ал.1 от ЗДвП „Водачът на ППС е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато намали скоростта или спре рязко" и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на В. Н. М. от гр. Хасково,, изразяваща се в счупване на телата на гръдни прешлени 8,9,10 и поясен прешлен 5 с десностранна медиолатерална до 5мм на Л5-С1, с което е причинено трайно затруднение /за повече от 30 дни/ в движението на снагата, дължащо се на счупването на прешлените на гръбначния стълб -престъпление по чл.343, ал.1, б."б" вр.чл.342, ал.1 от НК.Това определение на съда е влязло в законна сила на 07.07.2023 г.

В резултат на удара между двете МПС на ищеца са причинени травми изразяващи се в счупване телата на гръдни прешлени 8, 9, 10 и поясен прешлен 5 с десностранна медиолатерална херния до 5 мм на Л5 - С1.

М. сочи,че след инцидента почувствал силни болки в гърба и кръста, движенията му станали силно затруднени. Затова отишъл на преглед и изследвания в МБАЛ"Свиленград"ЕООД, където след извършена диагностика били установени гореописаните травми. Посетил за преглед д-р Евгени Генов, който му поставил ортопедичен пояс(лумбостат), назначил домашно лечение с лекарства и предписал обездвижване и покой на легло. След това пострадалият направил преглед при Д-р Мариус Кирков - специалист неврохирург, който назначил същото лечение и обяснил на ищеца, че вероятно ще се наложи оперативно лечение на увреждането, понеже от ПТП има травматична херния.

Първите дни след инцидента, ищецът изпитвал много силни болки в гърба. Впоследствие интензитетът им намалял постепенно, но и досега ищецът продължава да изпитва болки и скованост на мястото на травмата.

В резултат на гореописаните увреждания, ищецът е изпитвал затруднения и неудобства в ежедневието, тъй като движенията му са били почти изцяло ограничени от поставения му ортопедичен пояс(лумбостат), а за период около месец е бил изцяло обездвижен. Поради болки и затруднение с движението на тялото, не можел да се обслужва изцяло сам за период от около шест месеца след инцидента, затова ползвал помощ от близките си и от приятели.

Поради счупването на гръбначния стълб, В. Н. М. е бил временно неработоспособен за период от 104 дни, считано от 28.09.2021 г. до 09.01.2022 г. През този период не можел да работи във „Виет компютърс" ЕООД, в което е управител и извършва личен труд, чрез който се осъществява дейността на дружеството. Понеже в последното няма други наети лица, се наложило да възложи на друга фирма да изпълнява договорните задължения на „Виет компютърс" ЕООД към контрагентите.

За лечението на гореописаните травми, ищецът е направил разходи за медицински прегледи, освидетелстване, ортопедични пособия, диагностика и лекарства, общо в размер н**30.40 лева, които са имуществени вреди, настъпили в пряка причинно -следствена връзка от ПТП.

Освен телесните повреди и произтичащите от тях физически болки и страдания, ищецът получил и психична травма от процесния пътен инцидент. След като лекуващия лекар - неврохирург, обяснил на ищеца, че лечението ще бъде дълго, продължително и трудно, понеже има травматична херния, която ще трябва да бъде оперирана и премахната и има вероятност от усложнения, започнал да се чувства подтиснат, натъжен и да изпитва страх от предстоящата сложна операция.

Поради пълното обездвижване в първия месец, М. изгубил социалните си контакти - не можел да общува с приятели и колеги. Изпитвал силно притеснение от факта, че не може да работи, тъй- като единствения му източник на доходи е дейността, която извършва чрез личен труд във „Виет компютърс" ЕООД, в което няма други назначени лица да осъществяват дейността на фирмата. Изпитвал силен страх, че може да загуби клиентите си,

с които работи от дълги години, съответно да остане без доходи. Опасявал се, че може да остане инвалид и няма да може да се грижи сам за себе си, в резултат на това постоянно преживявал напрежение, потиснатост, уплаха, страхове, липса на нормален сън и концентрация. Изпитвал натрапчиви и неприятни мисли, страхувал се за бъдещето. И досега преживявал страх и притеснение при шофиране.

Предвид гореизложеното, според ищецът, в случая са налице всички елементи на непозволено увреждане - противоправно деяние, извършено виновно, на ищеца са нанесени вреди, настъпили в пряка причинно-следствена връзка от вредоносното деяние, което покрива елементите на състава на престъплението установено с Определение №157/07.07.2023 г. постановено по НОХД № 352/2023 г. по описа на Районен Съд -Свиленград, влязло в законна сила на 07.07.2023 г.

Освен непозволено увреждане, процесното ПТП представлявало и застрахователно събитие, което давало основание на Димитър Н. М., в качеството му на увреденото лице по смисъла на КЗ, да реализира правата си по гражданскоправен ред съгласно разпоредбите на ЗЗД и КЗ, като търси обезщетение за претърпените вреди пряко от застрахователя на „Гражданската отговорност" на делинквента А. Х. Тродошев.

Ищецът извежда, че съобразно данните в Протокол за ПТП №1752530/20.09.2021 г. издаден от РУ -Свиленград и Официална справка изх. №24-01-559/16.11.2021 г. от базата данни на ИЦ към Гаранционен фонд за застраховка „ГО" на автомобилистите за МПС рег.№ ***** към дата 20.09.2021 г., гражданската отговорност на водача А. Х. Т. причинил процесното ПТП е застрахована от ответника "Застрахователна Компания Лев Инс"АД с полица ВС/22/121001104317, валидна към датата на застрахователното събитие 20.09.2021 г.

Във връзка с горното, на 30.09.2021 г. М. чрез електронно съобщение изпратил уведомление до ответното застрахователно дружество, ведно с приложенията към него, за настъпване на ПТП от 20.09.2021 г. в гр.Свиленград и за причинените в резултат от него телесни повреди на ищеца изразяващи се в счупване на гръбначния стълб.

Горното уведомление до застрахователя ищецът изпратил и на хартиен носител, ведно с приложенията към него, като видно от известие за доставяне

ИД Р56300017Х32Х на „Български пощи“ ЕАД, ответникът е получил уведомлението на 04.10.2021 г.

На 08.12.2021 г, чрез електронно съобщение бил известен от застрахователя, че относно ПТП от 20.09,2021 г. е образувана Щета №0000-1000-63-21-7627/05.10.2021 г. на "Застрахователна Компания Лев Инс"АД, както и че на ищеца В. Н. М. е определено застрахователно обезщетение в размер на 5000 лева за претърпените от него неимуществени вреди настъпили от гореописаното ПТП.

Независимо от горното, предвид разпоредбата на чл.380 от КЗ, на 21.10.2022 г. ищецът предявил писмена застрахователна претенция до ответника, която видно от известие за доставяне ИД Р5 6300 01С601. V на „Български пощи“ ЕАД, е получена от "Застрахователна Компания Лев Инс"АД на 24.10.2022 г.

С последваща кореспонденция чрез електронни съобщения М. твърди,че е представил допълнителни документи искани от ответното застрахователно дружество.Към датата на депозиране на настоящата искова претенция пред съда, нямало платено застрахователно обезщетение относно вредите на ищеца от процесното ПТП.

Тъй като ищецът не е съгласен с размера на определеното застрахователно обезщетение и такова не е изплатено от ответника, същият твърди,че че в процесния случай са налице абсолютните предпоставки на чл.498, ал.3 от КЗ, затова, Димитър Н. М. има правен интерес да предяви настоящите икове на основание чл.45 от ЗЗД във връзка с чл.432, ал.1 вр. с чл.477 и чл.493 от КЗ.

Ето защо се претендира да се осъди ответника "Застрахователна Компания Лев Инс" АД, да заплати на ищеца В. Н. М., обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди - психични травми и физически увреждания, болки и страдания, и неудобства в ежедневието, настъпили в пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка от ПТП на 20.09.2021 г., около 13 ч., в град Свиленград в размер на 80 000 лева,обезщетение за имуществените в размер 630.40 лева, представляващи разходи за медицински прегледи, диагностика, лекарства, освидетелстване и ортопедични пособия за лечението на процесиите травми.

Ищецът претендира да се осъди ответното дружество да му заплати и

лихва за забава съгласно чл.493, ал.1, т.5 във вр. с чл.429, ал.2, т.2 във вр. с ал.3 от КЗ, върху размера на присъденото обезщетение, считано от 30.09.2021 г. - датата на уведомяване на застрахователя от ищеца чрез електронно съобщение до датата на окончателното изплащане на обезщетението, евентуално, на основание чл.493, ал.1, т.5 във вр. с чл.429, ал.2, т.2 във вр. с ал.3 от КЗ, да се осъди ответното дружество, да заплати на ищеца лихва за забава върху размера на присъденото обезщетение, считано от 04.10.2021 г. - датата на уведомяване на застрахователя от ищеца с писмо ИД Р56300017Х32Х на „Български пощи“ ЕАД до датата на окончателното изплащане на обезщетението.

Ответното дружество оспорва изцяло предявените иски - по основанията им и с оглед предявения размер, който бил изключително завишен и прекомерен.

На първо място се оспорва настъпване на твърдения пътен инцидент на посочената дата с посочените участвали в ПТП пътни превозни средства респективно с посочените в исковата молба водачи и виновен за настъпване на събитието застрахован. При предявяване на претенцията по доброволен ред, при подаване на уведомление за настъпило застрахователно събитие и съобразно представения именно от ищеца в настоящото производство официален удостоверителен събитие документ - Протокол за ПТП от 20.09.2021 г. е посочено, че на посочената дата се е състояло ПТП с посочените превозни средства като водач на виновното за настъпване на събитието е Ж. Д.. Отделно, от съставения официален документ е видно, че при състоялото се ПТП няма ранени лица, което обстоятелство е също в пълно противоречие с представените други доказателства по исковата претенция. Във връзка с гореизложеното, се оспорват всички сторени твърдения относно настъпилия пътен инцидент, предмет на настоящата искова претенция на ищеца М., както и мястото, участниците, вината, механизма и настъпилите във връзка с пътния инцидент от 20.09.2021 г. неимуществени и имуществени вреди, причинени от водача Д..

Налице било пълно противоречие между посоченото като фактическа обстановка при съставения в реда на тяхната компетентност длъжностни лица протокол за ПТП от 20.09.2021 г. и представеното споразумение на наказателен съд по НОХД 352/2023г.

Оспорват се и твърденията относно настъпилия пътен инцидент да са причинени от водача Т.. Налице били документи съставени в интерес и за целите на процеса, не било изяснено по какъв начин и как са изменени обстоятелствата по състоялия се пътен инцидент, поради което и посочените обстоятелства били такива с цел неправомерно получаване на обезщетение.

Ищецът нямал правен интерес от водене на исково производство, тъй като във връзка с претърпените вреди отправил доброволна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение от настъпило застрахователно събитие на 20.09.2021 г. /щета № 0000-1000-63-21-7627/ като на основание представените по делото документи е предложена сума за обезщетение за нанесена и претендирала от ищеца лека телесна увреда - спукване на страничен израстък на един прешлен и налична нетравматична дискова херния. Пострадалият не е изразил несъгласие с предложената сума от 5000 лв. като не е и осъществил контакт по посочения от дружеството начин за уточнение параметрите и страните по споразумението - чрез упълномощения адвокат или лично ще бъде сключено. За определяне за изплащане на по-високо застрахователно обезщетение на ищеца е указано да представи необходими документи, а именно медицински такива за продължаващо страдание и установяващи по безспорен начин виновно поведение на застрахования в дружеството водач - краен акт на наказателен орган или друг, за което е уведомен, но видно и от представените по настоящото дело доказателства - по доброволната претенция това не е сторено. Не са представени по щетата нито крайният акт от наказателен съд - по обрзувано едва през 2023г. наказателно дело, нито медицински документи за претендираните с настоящата искова претенция телесни увреждания. Не е налице отказ от страна на ответното дружество за изплащане на застрахователно обезщетение.

Гражданският процес бил способ за защита на накърнени материални права. Ответното дружество не е накърнявало материални права на ищеца, за да се стига до настоящия исков процес. Вредите, причинени на ищеца са в резултат от деликтно поведение, което обаче не е осъществено от ответното дружество. Не е изяснено и при извършителството на какво престъпление е посоченото.

Във връзка с гореизложеното, ответникът оспорва всички твърдения на

ищеца, направени с исковата молба по основаниято на предявената претенция относно механизма на произшествието и посоченото в исковата молба, че всички понесени вреди са при и по повод настъпилото на 20.09.2021г. събитие, тъй като по делото не са представени годни доказателства в тяхна подкрепа. Представените доказателства са противоречиви и будят съмнение по повод тяхната достоверност относно описаното в тях.

В исковата молба се твърдяло, че по повод настъпило на 20.09.2021 г. ПТП са предизвикани неимуществени и имуществени вреди за ищеца в качеството му на водач на л.а. "*****" с рег.№ *****. Твърди се, че виновен за ПТП е водачът на т.а. „*****“, като в Протокол за ПТП с бланков номер 1752530/20.09.2021г.е посочен водач на участник 2 с поправено име, че е ищецът по настоящото дело. За изясняване не е посочено да е водено ДП, поради което не е изследвано и поведението на пострадалия като участник в движението, което е от съществено значение за доказване деликтната отговорност на застрахования в дружеството водач. В тази връзка не са изследвани всички относими обстоятелства, чрез които да може да се извърши обективно обосновано предположение досежно изключителната вина на дееца и неговата самоличност за настъпване на ПТП и отговорността му за нанесените вреди.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 300 от ГПК, се оспорва твърдението, че вина за настъпилото ПТП има водача на т.а. „*****“, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество.

Не са изяснени обстоятелствата, причините, извършителя и механизма, довели до настъпване на ПТП, нито какви са били действията на водача на л.а. "*****", както и по чия вина са настъпили вредите. Не е изяснено коя от маневрите е допринесла за настъпване на ПТП като първопричина. Ответникът твърди ,че за водача на т.а. "*****" е налице „случайно деяние“ по смисъла на НК досежно причиняване на ПТП.

Алтернативно навежда довод за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца в настоящото производство, тъй като същия е изложил на риск живота и здравето си, като е управлявал лекия автомобил с несъобразена скорост, нарушавайки разпоредбата на чл. 20 от ЗДвП, предприел е без причина внезапно спиране като ударът за задно движещият

се автомобил е бил непредотвратим, с оглед на което е причинил/ допринесъл в значителна степен за настъпилия вредоносен резултат, като при условия на алтернативност се отправя и възражение за намаляване отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на посочените основания, на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

За вредоносния резултат (травмите получени от В. М. допринесло неговото виновно поведение като водач на л.а. „****“, изразяващо се в нарушение на ЗДвП. Пострадалият е имал възможност да съобрази движението си с движещите се зад него автомобили и по този начин да избегне произшествието. Пострадалият сам се е поставил в опасност, от която за него, са настъпили вредни последици.

Този факт следвало да бъде отчетен при реализиране гражданската отговорност на виновния за ПТП водач на МПС, респ. на неговия застраховател, в частта за определяне размера на обезщетението, дължимо на увредените лица. На основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД полагаемото обезщетение за неимуществени вреди на увредените лица следвало да бъде намалено с доказан принос 80% за настъпилия вредоносен резултат.

Следвало да бъде отчетен факта, че преценяването на степента на допринасянето е възможност само на гражданския съд. (В този смисъл, решение №55 от 30.05.2009 г. по т.д. №728/2008 г., т.к., I т.о. на ВКС, както и решение №392 от 11.03.1976 г. по гр. д. №95/76 г. на I г.о.). В тази насока, сочи ответникът, решаващият състав по настоящото производство следвало да се произнесе по степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, доколкото същата не е част от фактическия състав на престъплението и не е обект на изследване в наказателното производство.

Дружеството оспорва и наличието на пряка и причинно - следствена връзка между настъпилото пътнотранспортно произшествие и получените телесни увреждания на ищеца, както и причинна връзка на последващите състояния на ищеца да са понесени във връзка със събитието както и по причина от описаните травми от ПТП от 20.09.2021 г., на която дата сам е подписал Протокол за ПТП, в който не е посочено да са му нанесени телесни увреждания във връзка с които да са настъпили твърдените неимуществени вреди.

Ответникът оспорва и твърдението, в резултат от осъществяване

механизма на произшествие от 20.09.2021 г., на ищеца М. да са причинени описаните в исковата молба, като вид и характер увреждания, като оспорва всички твърдения относно медико - биологичния им характер, за продължителност на лечението, както заявените вреди да са настъпили по причина от травми настъпили при описаното ПТП. В представеното най-близко до ПТП от посочената дата изследване с ЯМР е посочено, че е налично установено единствено една фисура на страничен израстък на прешлен. Оспорват се всички останали твърдени увреждания да може въобще да се причинят по описания начин и място.

В случай, че се претендират за обезщетяване се прави възражение, че са по причина на непоставен обезопасителен колан като в случаи, че е бил поставен такъв бил невъзможно нанасянето на тези вреди при описания механизъм.

Според дружеството единствено възможното евентуално нанесено увреждане във връзка с ПТП от събитие от 20.09.2021 г е спукване на страничен израстък на прешлен Л5, което доказва страдание за сравнително кратък период от време, тъй като е показателен факта, че същият сам е посещавал различни медицински учреждения и съответно не спазвал двигателен режим, което обуславяло липса на болка.

Застрахователят оспорва и твърденията за настъпили неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление за периода след 04.10.2021 г, както и твърденията по отношение на периода, през който са търпени негативни усещания, като оспорва твърдението за настъпване на такива, обосноваващи размера на исковата претенция. Последващите дата 04.10.2021г. вреди не следвало да бъдат обезщетени в настоящия исков процес като нанесени при друго събитие и механизъм, както и от самоувреждане поради неспазване на предписания. Никой не следва да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

Дружеството оспорва и твърдението, че ищеца не се е възстановил напълно вземайки предвид обстоятелството, че очевидно същият не е търпял болка, за да не изпълнява лекарските насоки, препоръки за спазване на режим, както и сам повторно се е поставил в риск. Оспорва се и твърдението относно проявления на неимуществени вреди в бъдещ, неуточнен в исковата молба период след дата 04.10.2021г. Не са налице данни за допълнително диагностицирано медицинско състояние на ищеца по повод нанесената

травма, или да е провеждано допълнително лечение, което да съответства на изложеното в исковата молба. От друга страна било недопустимо да се търси обезщетение за неопределени по характер, вид, интензитет и продължителност оплаквания, които не само че не са настъпили, а и евентуалното им настъпване е в сферата на неопределените хипотези, причинени са при друго събитие от самоувреждане. При определяне на парична сума за репарирание на неимуществени вреди следва да бъдат съобразени вида на настъпилите увреждания, периода на възстановяване, поведението на пострадалия, приложените медицински интервенции, механизма на настъпване на събитието, както и обстоятелството, че се касае за репарирание на единна и неделима морална категория вреди.

Обезщетението по правило се изплащало, респ. присъжда заради възможността да бъдат поправени нанесените вреди. Поправянето на нанесените неимуществени вреди не е възможно да бъде постигнато чрез закупуване или набавяне на ново или подобно на вече унищоженото поради което обезщетението за неимуществени вреди представлява известно компенсиране на загубеното, което не може да бъде възстановено. Това се отнася и до търпените болки и страдания, свързани с настоящия казус по повод на претърпени травматични увреждания във връзка с ПТП от 20.09.2021 г. Основният критерий при определяне на болки и страдания са естеството на претърпените от ищеца травматични увреждания, продължителността на възстановяване, проведените медицински интервенции, настъпилите усложнения в оздравителния процес, дали се касае за търпене на болки в настоящия случай с явно не висок интензитет или до проява на страдание, като осъзнато състояние и лично психично отношение към осъществяването на събитието, периода на търпене на болки или страдания, като се съобразява и обичайно изплащаните и присъждани парични суми при такива случаи.

На самостоятелно основание, оспорва се и предявения иск за имуществени вреди -по основанията му и с оглед предявения размер бил неоснователен и изключително завишен.

Оспорва се и твърдението, в резултат от осъществяване механизма на произшествие от 20.09.2021 г., на ищеца М. да са причинени описаните в исковата молба, като вид и характер увреждания, като се оспорват и всички

твърдения относно медико — биологичния им характер и за необходимостта от извършване на сторените разходи като необходими за лечението им. Всички сторени разходи от дата и след 20.09.2021 г. били неотнوسими към лечението на пострадалия при ПТП от посочената дата и ги оспорвам като неотносими, не необходими и сторени във връзка с друго събитие.

Ответникът оспорва и твърдението, че заявените материални вреди са възникнали по причина от травми, настъпили при осъществяване на произшествието, като твърди, че същите се намират и в причинна връзка с личното поведение на ищеца.

Оспорва се исковата претенция за имуществени вреди поради гореизложените обстоятелства, като извършените разходи не били необходими. В случай на доказано виновно поведение на ищеца в производството, алтернативно приноса му за нанесените вреди, то поведението следвало да бъде отчетено и при реализиране правото му да получи обезщетение за имуществени вреди като и на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД сумата бъде съответно намалена.

Застрахователят оспорва размера на предявените икове, като твърди, че предявените размери за обезщетяване на нанесените неимуществени вреди е прекомерен и не кореспондира с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД, с вида на описаните увреждания и техния медико биологичен характер.

Исковата претенция и за имуществени вреди - разходи за лечение била в завишен размер като в същата се претендират сторени разходи, които не са необходими и не са относими с нанесените телесни увреждания при ищеца.

С оглед твърденията по основаниято на предявената претенция поддържа ответникът, че претендираните от ищеца като обезщетение парични суми за неимуществени вреди са в изключително завишен размер, за да доведат до репарирание на вредите в техния действителен размер, каквото е изискването на закона.

На самостоятелно основание, с оглед наличието на съпричиняване, на основание чл. 51 от ЗЗД, обезщетението следвало да бъде съразмерно намалено.

Ответникът твърди и че предвид неоснователността на главния иск, неоснователен се явява и акцесорният такъв.

Отговорността на застрахователя по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се пораждала на договорно основание, и е функционална от отговорността на причинителя на вредите. Застрахователят встъпвал в задължението на застрахования да обезщети за причинените вреди по повод на сключения застрахователен договор, а не по силата на закона, застрахователят не бил прекият причинител на вредоносния резултат. Ето защо в случая била приложима уредбата на чл 84, ал. 2 от ЗЗД, като съгласно КЗ - чл.380 ал.1 - при доброволната покана за изплащане на застрахователно обезщетение, претендиращото лице следва да представи банкова сметка, по която застрахователят да извърши плащането на полагаемото застрахователно обезщетение, като - ал. 3 „Непредставянето на данни за банковата сметка от страна на лицето по ал. 1 имало последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по чл. 409", отделно пълномощно, отговарящо на чл. 338 от КЗ, което в случая не е сторено. Чл. 409 уреждал, че „Застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по чл. 405 освен в случаите на чл. 380, ал. 3. Тоест налице била изрична специална норма, уреждаща дължимостта на лихва за забава, която би била основателна само при условие на доброволно уреждане на вредите, с представяне на банкова сметка на увреденото лице, като дори в настоящото дело лицето потвърждавало че не желае да му се изплати сума по доброволен ред, с оглед което претенцията за лихва е неоснователна.

Не се оспорва наличието на валидна застраховка за товарния автомобил при ответника за времето на ПТП, както и воденото наказателно производство приключило в слязъл в сила акт по същество, така и липсата на заплащане на претендираната сума от застрахователя.

В доказателствена тежест на ищецът е разпделено да установи всички факти от обстоятелствената част на исковата молба ,обосновали предявените искове-настъпването на ПТП-време, място, участници, механизъм,настъпили във връзка с него телесни увреди описани в исковата молба,претърпените и твърдени   неимуществени   вреди-характер,интензитет, период,лечение,спазване на режим и др. под.,претърпените имуществени вреди-характер,размер и основание,връзка с твърдяното ПТП и телесните увреди от същото,липсата на заплащане на поисканото обезщетение от застрахователя кеато репарация.

В доказателствена тежест на ответникът е разпределено да установи тезата си за неоснователност на претенцията, респ. за основателността ѝ в по-нисък размер, възражението за съпричиняване, така и всички изложени от него обстоятелства в отговора на претенцията и осъществени оспорвания и възражения.

Третото лице по делото не ангажира становище.

Обстоятелства по делото

С определение №157/07.VII.2023 г. постановено по НОХД №352/2023 г. Районен съд-Свиленград одобрява постигнатото между Заместник районен прокурор Мария Кирилова при Районна прокуратура - Хасково, Териториално отделение - Свиленград и адв. Розалин Трендафилов от АК - Хасково, защитник на подсъдимия А. Х. Т., споразумение, като признава подсъдимия А. Х. Т., роден на 28.08.1984 година в град Свиленград, българин, български гражданин, ЕГН *****, живущ в *****, неженен, със средно-специално образование, безработен, осъждан, за виновен в това, че на 20.09.2021 г. в гр. Свиленград, обл. Хасково при управление на моторно превозно средство - товарен автомобил, марка „****“, с рег. № **** е нарушил правилата за движение от ЗДвП/чл.23, ал.1 от ЗДвП „Водачът на ППС е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато намали скоростта или спре рязко“ и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на В. Н. М. от гр. Хасково, изразяваща се в счупване на телата на гръдни прешлени 8,9,10 и поясен прешлен 5 с десностранна медиолатерална до 5мм на Л5-С1, с което е причинено трайно затруднение / за повече от 30 дни/ в движението на снагата, дължащо се на счупването на прешлените на гръбначния стълб - престъпление по чл.343, ал.1, б."б" вр.чл.342, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.343, ал.1, б."б" вр. чл.342, ал.1 вр. чл.54 от НК, го осъжда на наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрации по настоящ адрес“ с продължителност 1 /една/ година и 8 /осем/ месеца, с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице - 2 /два/ пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“

- с продължителност 1 /една/ година и 8 /осем/ месеца.

Съдът постановява на основание чл.205 ал.1 от ЗИНЗС наказанието „Пробация“ да се изпълни по настоящия адрес на подсъдимия А. Х. Т., а именно: *****, обл. Хасково.

С определението се прекратява наказателното производство по НОХД № 352/2023 година по описа на Районен съд - Свиленград, водено срещу А. Х. Т. от град Свиленград, обл. Хасково, за престъпление по чл.343, ал.1, б."б" вр.чл. 342, ал.1 от НК.

Видно от справка от Гаранционен фонд товарен автомобил, марка „****“, с рег.№***** е застрахован в режима на гражданска отговорност и злополука на пътниците за периода от 19.IV.2021 г. до 19.IV.2022 г. при ответното застрахователно дружество „Лев инс“ АД.

На 20.IX.2021 г. ищецът известява по електронна поща застрахователя за настъпилия инцидент,като посочва,че водач на товарния автомобил съобразно протокола за ПТП на РУМВР е Ж. В. Д..Известието е изпратено и на хартиен носител на 30.IX.2021 г.,получено от ответника на 06.X.2021 г.На 08.XII.2021 г. „Лев Инс“ АД по образуваната щета №0000-1000-63-21-7627/05.X.2021 г. изпраща уведомление до ищеца,че му е определено обезщетение в размер на 5 000 лева за неимуществените вреди.След това ищецът отправя нова претенция за изплащане на обезщетение за изплащане на имуществени и неимуществени вреди,като посочва и банкова сметка.

Видно от амбулаторен лист от 17.IX.2021 г. на доктор Евгени Генов ищецът има основна диагноза счупване на гръбначния стълб в поясната област и предружаващи заболявания и усложнения-увреждане на межпрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия и посочена терапия –лумбостат,покой на легло.

Съобразно друг амбулаторен лист от 07.X.2021 г. на доктор Мариус Кирков основната диагноза на ищеца е счупване на гръбначния стълб в поясната област,същият е временно нетрудоспособен 3** месеца и предписана терапия аналгетици,лумбостат с обхващане на цялата увредена част,като при липса на резултат с вероятност за оперативно лечение на херниите.Установено е компресирано снишаване на предната част на телата на 8-9-10 торакален прешлен.Идентични данни са отразени и в документи съставени от докрот Евгени Генов на 12.X,11.XI и на 13.XII.2021 г.

Видно от представените болнични листове по делото ищецът е бил в отпуск от 28.IX.2021 г. до 09.I.2022 г.

За провежданите лечения и предвид на приетите по делото фактури и разплащателни документи се установява, че ищецът е заплатил общо сумат**30.40 лева за прегледи, ЯМР, закупуване на пояс стандарт 4 пластини медикаменти непосредствено след настъпване на събитието.

Свидетелят Г. Т. Т. установи пред съда, че е бивша съпруга на ищеца, били в добри отношения. След настъпилата катастрофа В. М. ходел по лекари и прегледи, носел повече от месец корсет, който държал гръбнака му изправен, пиел лекарства изписани от лекари. В началото се оплаквал от силни болки в гърба, кръста и единия крак. Бил превит, силно ограничен в движенията си, вкл. и при сядане и лягане. Не можел да се оправя в ежедневието, срещал трудности и при движението на ръцете си. Обслужването му било много трудно, не можел да се оправя сам. И досега изпитвал затруднения, а при помяна на времето се прегърбвал и замятал с единия крак. Трудно спял имал все още болки, наложило се да смени матраци, възглавници. Понякога болката го карала да вие. Имал нещо като тикове по лицето, които преди нямал, правел странни физиономии, след инцидента станал избухлив, замислен, отнесен, а по принцип бил спонтанен, весел, общителен. Ищецът работел сам в едноличната си фирма, като се занимавал компютри и софтуер, видеонаблюдение. Това бил дейност, свързана с физическо натоварване, тъй-като имал много клиенти. Наложило да се да не работи месеци наред, да остане без доходи, да осигури обслужването на клиентите си с други фирми, притеснявал се за бъдещето и за вероятността въобще да не може да работи поради увредите си, като очаквал всеки един момент да стане инвалид за цял живот. Имал блуждаещ поглед. Ищецът започнал да шофира дълго време след инцидента, като бил изключително внимателен, карал винаги с ниска скорост, но докато шофирал бил напрегнат. Като цяло след инцидента станал доста различен човек.

Приетата по делото съдебно автотехническа експертиза извежда, че на мястото на инцидента е възникнал удар между лек автомобил „***“ ** и товарен автомобил „*****“, който бил челен, заден-при контакт на предна, челна лява част на товарния автомобил с дясна задна част на лекия автомобил, след което двете МПС се придвижили метър и половина

напред,след което настъпил втори удар при спирането им.Преди настъпване на удара двете МПС се движели в източната лента на ул.“Цар Симеон Велики“,гр.Свиленград в колона с други автомобили,спазвайки дистанция един от друг.Дистанцията преди предприетото спиране от автомобила на ищеца между него и товарния автомобил била 14.9 метра.***то се движело със скорост от 32.7 км/час,а в момента на удара с товарното МПС- с 5 км/час.Лекия автомобил е предприел плавно спиране.Същото е предизвикано от спиране на предходните два автомобила от колоната по пътя.Ищецът е нямал възможност да предотврати настъпването на удара,тъй-като е бил предходен автомобил.Същевременно водачът на товарното МПС е имал техническа възможност да предотврати удара чрез своевременна реакция за аварийно спиране в момента на светване на стоп светлините на автомобила на ищеца.Или извода на вещото лице е че причината за настъпване на процесното ПТП са изцяло субективни-липса на реакция или закъсняла такава от страна на водача на товарното МПС. Скоростта на движение е по-малка от допустимата от 50 км/час.При движение с максимално допустимата скорост за участъка от 50 км/час и на двата автомобила произшествието е било предотвратимо ако дистанцията на двата автомобила е била повече от 5.09 метра и се предприеме аварийно спиране от товарното МПС.В конкретния случай водачът на последното е имал достатъчно време да възприеме опасността и да предприеме необходимото спиране.Ударът е насочил тялото на ищеца назад и надясно.

Съобразно приетата по делото съдебномедицинска експертиза и отговорите на вещото лице по същата се извежда,че ищецът е получил при процесния инцидент счупване телата на гръдни прешлени 8.9 и 10 и поясен прешлен 5 с десностранна медиолатерална херния на ниво Л5-С1.В следствие на тези увреди М. е изпитвал най-силни болки седем дни след катастрофата,като са продължили два месеца,след което са затихнали.Същият е лежал в продължение на 40 дни у дома с поставен пояс „Лумбостат“,като продължава да носи друг пояс и до настоящия момент.Получената травма причинила затрудняване в движението на снагата за повече от 30 дни,като и сега изпитва затруднения при работа на височина и изпъване на тялото.Сега М. изпитва болки при работа и при промяна на времето,като направените от него разходи са свързани с лечението.Същият е ползвал отпуск по болнични за четири месеца.Травмата на гръбнака,извежда вещото лице,може да се

получи и при поставен предпазен колан. Тази травма на гръбнака предполага затруднение в движението на снагата, при извършване на труд до края на живота.

Правни съображения

Предявените осъдителни иски по чл.432 от КЗ и по чл.86 от ЗЗД са допустими, с участието на надлежни активно и пасивно легитимирани страни. Ответното застрахователно дружество е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на процесния автомобил, предизвикал настъпилото ПТП. Като застраховател по това правоотношение „Лев Инс“ АД е пасивно легитимирана страна по претенцията на пострадалото лице, предвид правото му да упражни пряк иск за понесените вреди.

Отговорността на застрахователя при застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е функционална на деликтната отговорност, т.е. тя е налице дотолкова, доколкото е осъществима отговорността на деликвента, но и дотолкова, доколкото накърненото право на обезвреда на причинени вреди не е защитено с иск по чл.45 от ЗЗД против деликвента. Осигурената от закона алтернативна защита на това право - с иск по чл.45 от ЗЗД или с иск по чл.432 от КЗ, е предоставена на избор по волята на увредения, но защитеното му право и с двата иска е само едно - на обезвреда за причинени от деликвента вреди. В настоящия случай ищцата е избрала защита на накърнените права чрез прекия иск против застрахователя. Съобразно текста увреденото лице, спрямо което застрахованието е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“.

По силата на договора за застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях имуществени или неимуществени вреди на трети лица, ако те са настъпили във връзка с притежаването и използването на МПС. За основателността на предявения иск по делото следва да бъде доказано кумулативното наличие на следните предпоставки: вреди, които стоят в причинна връзка с осъществено застрахователно събитие, наличие на

застрахователен договор, по който застрахован е причинителя на вредата. Основен елемент на непозволеното увреждане е вредата. Същата подлежи винаги на репарирание, когато е в причинна връзка с противоправно и виновно деяние-да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Самият институт на непозволеното увреждане включва в своя фактически състав следните елементи: деяние/действие или бездействие/, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вина. Отговорността на застрахователя при деликт е гаранционно-обезпечителна и се определя от предмета на имущественото застраховане. В съответствие с правилото на чл.154 ал.1 от ГПК за разпределение на доказателствената тежест в процеса, в тежест на ищеца е да установи, в условията на пълно и главно доказване, противоправното действие на водача на лекия автомобил, причинените му от ПТП болки и страдания, както и връзката между тях. В тежест на ответника е да докаже твърдението си за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца, както и правоизключващи и правопогасяващи възражения чрез допустимите от закона доказателствени средства.

В рамките на производството са безспорни следните обстоятелства - настъпването на пътно-транспортно произшествие, наличието на валидно съществуващо застрахователно правоотношение към момента на настъпване на произшествието по силата на сключена застраховка „Гражданска отговорност” между ответното дружество и собственика на автомобила, причинил ПТП, наличието на влязло в сила решение на наказателен съд спрямо извършителя относно соченото ПТП, така и липсата на плащане по заявената в режима на чл.380 от КЗ претенция от страна на ищцата през ответното дружество.

Обсъденото по-горе определение №157/07.VII.2023 г. постановено по НОХД №352/2023 г. Районен съд-Свиленград е от кръга на съдебните актове от наказателното правораздаване по чл.300 от ГПК. Следователно настоящия съд е обвързан от разпоредените последици и установени с него обстоятелства относно извършеното деяние, неговата противоправност и виновността на дееца А. Х. Т. Ето защо няма съмнение относно извършването на деянието, което в наказателен аспект съставлява описаното престъпление, а в

гражданско правен смисъл-деликт и застрахователно събитие,предвид на активната застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на товарен автомобил, марка „*****“, с рег.№*****.Това деяние е извършено противоправно от Т.,който е изцяло признат за виновен за настъпването му.

Съобразно този влязъл в сила акт на наказателно правораздаване,който обвързва гражданския съд относно извършено деяние, неговата противоправност и виновността на дееца,безспорно , е че причинител на деликта е третото лице по делото Т..В тази насока е ирелевантно посочването на други лица като водачи в така възникналата ситуация,както в протоколи за ПТП,така и в процедурата по чл.380 от КЗ от заявителя на търсеното обезщетение.Следователно са и неоснователни всички направени възражения от подобно естество от ответника.

При управлението на горното МПС в конкретната ситуация,А. Т. не е осъществила като водач на МПС задълженията си по чл.23 ал.І от ЗДвП.Безспорно е установено,че пострадалия,като водач на лек автомобил „****“ се е движел в колона от автомобили по източното платно на ул.“Цар Симеон Велики“ в гр.Свиленград,като зад него,на около 14.9 метра се е движел и управляния от А. Т. товарен автомобил.Движението на двата автомобила е било със скорост под максимално допустимата от 50 км/час-32.7 км/час.Лекият автомобил предприема плавно спиране поради възникнало спиране на предходните нему автомобили.Предвид на установената скорост на движение и разстояние между товарния автомобил и МПС на ищеца,Т. е могъл да възприеме и да осъществи спиране,без да предизвиква удар.Дори при движение с по-високата от 32.7 км.час максимална разрешена за района скорост от 50 км/час и на двата автомобила произшествието е било предотвратимо,ако дистанцията на двата автомобила е била повече от 5.09 метра и се предприеме аварийно спиране от товарното МПС.В случая установената дистанция е значително повече-14.9 метра.В конкретния случай водачът на товарния автомобил при стриктно изпълнение на задълженията си по ЗДвП имал достатъчно време да възприеме опасността от спирането на автомобила на М.,както и повече от необходимата му дистанция да предприеме необходимото спиране.По делото няма изведени причини от обективно естество,които да са довели или да са допринесли за настъпването на процесното ПТП.Ето защо единствената причина за настъпването на същото е от субективно естество,която се корени в поведението на водача на

товарния автомобил Т. Същият не е възприел своевременно пътната ситуация, което е довело и до липсата на адекватно спиране от негова страна, породили и настъпването на първоначалния удар, а след 1.5 метра придвижване напред и на още един вторичен удар с автомобила на М. В случая може да се приеме, че въобще няма действия по спиране на товарния автомобил, за което ясно свидетелстват двата удара в рамките на 1.5 метра между двете МПС. Следва да се посочи, и че Т. е следвало да съобрази, че се движи в колона от автомобили, което е изисквало от него освен да следи движещия се пред него ищец, така и предходните автомобили, за да може да реагира на неочаквани спирания на автомобилите пред него, предвид градската среда, която предполага възникване на множество внезапни пътни ситуации. В случая след мястото на удара се намират конфликтни точки - кръгово движение, пешеходни пътеки, кръстовище, което е следвало допълнително да изостри вниманието и реакциите на Т..

Единствената поредица от действия, които са обусловили процесното ПТП са тези на Т., извършени от него в нарушение на горните императивни правила по ЗДвП за водачите на МПС. Основната причина за настъпилите увреди на М. следователно е само поведението на Т. при управлението на водения от него автомобил.

Отправените възражения от страна на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия В. М. са неоснователни и по делото няма доказателства за правнорелевантно негово поведение в тази насока. Безспорно е, че ищецът при процесния инцидент е участвал в движението по пътищата като водач на лек автомобил „***“. В конкретната пътна обстановка, изведена по-горе М. стриктно е изпълнил задълженията си на водач по ЗДвП. Въпреки внезапното спиране на предходните два автомобила от колоната преди него, същият е предприел плавно спиране и в пълнота е осъществил задълженията си като водач както по чл. 23 ал. I от ЗДвП, така и по чл. 24 ал. I от ЗДвП. Същият се е движил с по-ниска от допустимата максимална скорост от 50 км/час - 32.7 км/час, съобразена с движението в колона от автомобили и не е предприел внезапно и необосновано спиране, което да остави движещия се зад него водач без време и възможност да адекватна реакция. Неоснователно е и възражението от ответника за съпричиняване на увредите, породено от

непоставянето на обезопасителен колан от страна на М.Вещото лице по съдебно-медицинската експертиза изрично извежда,че получените телесни увреди могат да се получат и при поставен такъв колан.Следва в тази насока да се посочи и че при настъпване на удар, като процесния в задната част на автомобила, действащите сили върху тялото на пострадалия са насочени напред и се поемат директно от тялото му.Тази посока на вектора на удара изключва обезопасителното действие на колана ,тъй-като увредата на гръбнака е настъпила преди да се задейства същия.

Поради изложеното не се установява противоправно поведение на ищеца, намиращо се в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото събитие.Няма доказателства,че пострадалия в конкретния случай е поел сам какъвто и да е риск от увреждане на здравето и живота си,поради което и не е допринесъл за настъпване на събитието и вредите по смисъла на чл.51 ал.ІІ от ЗЗД.

В следствие само на действията,извършени в нарушение на описаните правила за движение по ЗДвП,от Т. като водач на МПС,е предвизвикано процесното ПТП,довело и до настъпилите и описани по-горе телесни увреди,болки,страдания и имуществени разноси,претърпени от ищеца.

Ето защо исканото обезщетение за репарирание на претърпените от М. неимуществени и имуществени вреди,пряка последица от процесния инцидент,следва да се определи в хипотезата на чл.51 ал.І от ЗЗД.

По делото се установи чрез пълно и главно доказване,че ищецът е претърпял при процесния инцидент счупване телата на гръдни прешлени 8.9 и 10 и поясен прешлен 5 с десностранна медиолатерална херния на ниво L5-S1.В следствие на тези увреди М. е изпитвал най-силни болки седем дни след катастрофата,като са продължили два месеца,след което са затихнали.Същият е лежал в продължение на 40 дни у дома с поставен пояс „Лумбостат“,като продължава да носи друг пояс и до настоящия момент.Получената травма е причинила затрудняване в движението на снагата за повече от 30 дни,като и досега изпитва затруднения при работа на височина и изпъване на тялото,така и болки при работа и при промяна на времето.В начабото и за придължителен период от време бил превит,не можел да лежи и седи спокойно,не можел да спи,виел от болка. М. е ползвал отпуск по болнични за четири месеца.Установената травма на гръбнака, предпоставя затруднение в

движението на снагата,при извършване на труд до края на живота.Следва да се съобрази и че е увреден гръбнака,който е възлов, обуславя и участва в почти всички физически дейности на човека. Дори и да са били налице преди удара някои дегенеративни изменения,те не са водели до оплаквания.Самия начин на счупване води до дефинитивна невъзможност за пълно възстановяване на ищеца,като травмата води и до нови дегенеративни изменения,поради нарушената цялост на телата на прешлените. Установените телесни увреди на ищеца са довели да сериозни болки,страдания,ограничения за дълъг период от време,като и към настоящия момент не е налице пълно възстановяване. Самото лечение е протекло тежко и продължително,с поставени колани от самото начало на лечението,които носи и досега.Този период е бил съпътстван от значителни болки за ищеца със значителен интензитет в първите два месеца.Следва да се посочи и че Т. е бил силно ограничен от телесната увреда и на битово ниво,тъй-като е трябвало за продължително време да ползва интензивно помощта на други лица.,като ежедневието му е било поставено под решаващата намеса на друго лице.Характера и тежестта на счупването определят и невъзможността да се възстанови здравето на пострадалия и пълноценната функция тялото му.Същият и досега изпитва болки при натоварване и промяна на времето,като се прегърбва и замят единия крак.

В следствие на настъпилите увреди М. за дълъг период преустановил и работата си,което му е отнело доходите.Преди инцидента същият бил спонтанен,емоционален,общителен.След ПТП станал замислен,избухлив,често гледал втренчено при помяна на времето се прегърбвал и замятал с единия крак.Продължавал да спи трудно. Появили се тикове по лицето,каквито нямал преди,правел странни физиономии.Бил напрегнат и притеснен,че може да остане инвалид доживот,да остане без доходи и т.н.

Предвид на изложеното и като съобрази интензитета и продължителността на неимуществените вреди в конкретния момент от живота на пострадалата ,съдът намира,че в режима на чл.52 от ЗЗД адекватното и пълно обезщетение възлиза на 5 0 000 лв. Този размер на обезщетението според съда изпълнява изцяло принципа на справедливостта в конкретния случай ,явява се съразмерен относимо действително установените вреди, претърпени от пострадалото лице и съставлява точно мерило за

оценка на действителната загуба, формирана от степента на получените телесни увреди, продължителността на оздравяване, липсата на пълното възстановяване на здравето на ищеца, изцяло негативната проекция върху психиката на същия на процесния инцидент. Като цяло същият е довел до значителна отрицателна модификация на живота на ищеца в здравословен и социален аспект, която ще го определя и занапред и ще влияе във всичките сфери на живота му. Обезщетението от 50 000 лева е съобразено с характера на вредите, описани по-горе, интензивността и продължителността на търпените болки, времето и начина за лечение, невъзможността за пълното излекуване на получените увреди, негативния, продължителен и интензивен начин на отразяване на тези увреди в живота на пострадалия, неговата възраст, общественото икономическите условия в страната към релевантния период. Съобразяването на всички тези съществуващи обстоятелства значими в хипотезата на чл. 52 от ЗЗД, извеждат понятието справедливост от неговата абстрактност като цяло и го привеждат в конкретика към процесния случай в синхрон с предписанията на ППВС №4/1968 г. на ВС. Така определения размер на обезщетение от 50 000 лева обхваща всички претърпени неимуществени вреди от ищеца от въпросния деликт, причинените му телесни увреди и негативни преживявания, съставлява адекватен и конкретен израз на справедливостта за случая. Всеки друг размер на обезщетение, по-нисък или по-висок, би бил в разрез с изискванията на чл. 52 от ЗЗД.

Ще следва осъдителният иск по чл. 432 ал. I от КЗ за изплащане на неимуществени вреди да се отхвърли като неоснователен за горницата над 50 000 лв. до пълния му предявен размер от 80 000 лева.

Основателна е и претенцията за изплащане на имуществените вреди, тъй-като пред съда се установи, че за извършване на лечението са направени разходи от 630.40 лева, които са изцяло свързани с него и са били необходими за оптималното му протичане.

Тези суми се дължат предвид предявеният пряк иск по чл. 432 ал. I от КЗ срещу застрахователя и ответник по делото. Същият е носел покрития риск от настъпването на подобно застрахователно събитие по силата на наличното договорно правоотношение между него и водача на процесния автомобил, причинили настоящото ПТП, съобразно чл. 429 ал. I от КЗ, поради

което и е задължен да покрие отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

Върху така определените обезщетения за неимуществени вреди, ще следва на основание чл.86 вр. с чл.497 ал.І т.1 вр. с чл.496 от КЗ да се изплати и законната лихва. Застрахователното покритие включва и лихвите по чл.429 ал.ІІ, т.2 от КЗ, тоест застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице. В чл.429 ал.ІІІ от КЗ е регламентирано, че лихвите за забава на застрахования по ал.2, т.2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума /лимита на отговорност/. В този случай от застрахователя се плащат лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е найранна. Следователно отговорността на прекия причинител за лихви, считано от датата на непозволеното увреждане съществува, но същата - по силата на самия кодекс, се поема от застрахователя от един по-късен момент, в който му е станало известно настъпването на застрахователното събитие. Нормата на чл.497 ал.1, т.2 от КЗ визира последиците при „собствена“ забава от страна на застрахователя. Непосочването на банкова сметка /каквото твърдение е навел ответникът в отговора на исковата молба/ не е пречка застрахователят да определи обезщетението. Тези обстоятелства са ирелевантни и не са от естество да освободят ответника от заплащане на лихви. Непосочването на банковата сметка, видно от самата разпоредба на чл.380 ал.3 от КЗ, не касае дължимостта на обезщетението и не може да бъде основание за отказ за определяне на размера на застрахователното обезщетение. Непредставянето на банковата сметка от увреденото лице като кредитор възпрепятства единствено изплащането на застрахователното обезщетение и то в хипотезата, когато то е определено по размер от застрахователя или с влязло в сила съдебно решение. Когато произнасянето по застрахователната претенция по чл.498 ал.1 от КЗ е отказ на застрахователя да заплати обезщетение, мотивирано с недължимост или недоказаност на същото по основание или размер, въпреки представяне на 14 изисканите от застрахователя по реда на чл.106 ал.3 от КЗ доказателства или

в хипотеза на неизискани от застрахователя доказателства, или в хипотезата на непроизнасяне в срок по застрахователната претенция, неизпълнението на длъжника не е поради непосочване на банкова сметка от увреденото лице. В този случай не е налице причинна връзка между неизпълнение на задължението за посочването на банкова сметка и неизплащането на застрахователното обезщетение. Забавата на кредитора по смисъла на чл.95 ал.1 от ЗЗД е хипотеза, в която поведението на кредитора е в причинна връзка с неизпълнението на длъжника. Забава на кредитора по чл.380 ал.ІІІ от КЗ е налице само, ако неплащането на обезщетението се дължи единствено и само на непосочване от увредения на банкова сметка, явяващо се дължимо по чл.380 ал.1, във вр. с ал.3 от КЗ съдействие от страна на кредитора за изпълнение на задължението на застрахователя за плащане на обезщетението. Когато длъжникът – застраховател, не се произнася по застрахователна претенция или отказва изпълнение, защото счита същото за недължимо, не може да се приеме, че причина за неизпълнението е неоказано от кредитора съдействие, като в този случай е неоправдано за длъжника да отпаднат негативните последици на забава. Ето защо в случая законната лихва се дължи считано от 30.IX.2021г. – датата на уведомяване на застрахователя от увредения.

Ищецът претендира разноски в размер н**8 лева платени такси за преписи по делото,които са основателни.Ще следва на процесуалния му представител предвид представения договор за правна защита и съдействие в режима на чл.38 от Закона за адвокатурата вр. с чл.7 ал.ІІ т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения да се определи и изплати от ответника сумата от 4650 лева,възнаграждение на адв.Т. Н..

Ответната страна е направила разноски от 808.40 лв. за експертизи.Следващото се възнаграждение за представителството на ответника като юридическо лице по чл.78 ал.VІІІ от ГПК вр. с чл.37 от ЗПП и чл.25 ал.І от Наредбата за плащането на правната помощ следва да се определи на 300 лв.Общо следователно разноските на ответника в настоящия процес възлизат на 1108.40 лева.Същите обаче следва да се присъдят в режима на чл.78 ал.ІІІ от ГПК-съразмерно отхвърлената част на иска или 415.65 лева.Дружеството следва да заплати на съда и съразмерната част от депозита за извършване на съдебно медицинската експертиза-300 лв. или 187.50 лева.

Ответникът следва да заплати по сметка на съда и държавна такса върху уважения размер на исковете от 2 000 лева, съобразно чл.1 от Тарифа ДТКССПК

Водим от изложеното Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД ЗК“Лев Инс“ АД, ЕИК*****, гр.София, район „Студенстки“, бул. „Симеоновско шосе“ №67А на основание чл.432 ал.І от КЗ да заплати на В. Н. М., ЕГН:*****, ***** сумата от 50 000-петдесет хиляди лева обезщетение за претърпените неимуществени вреди и сумата от 630.40-шестотин и тридесет лева и четиридесет стотинки обезщетение за претърпените имуществени вреди от пътно-транспортно произшествие настъпило на 20.IX.2021 г., в гр. Свиленград на ул.“Цар Симеон Велики“ възникнало при удар отзад на управлявания от ищеца лек автомобил „***“, ***** с рег. №***** от товарен автомобил, марка „*****“, с рег.№***** воден от третото лице помагач по делото А. Х. Т., ЕГН *****, живущ в *****, застрахован при ответника, за което има влязъл в сила съдебен акт по чл.300 от ГПК - определение №157/07.VII.2023 г. постановено по НОХД №352/2023 г. на Районен съд-Свиленград, ведно със законната лихва върху присъдените суми по двата иска от 30.IX.2021 г. до окончателното им изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявеният осъдителен иск с правно основание чл.432 ал.І от КЗ за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от В. Н. М., ЕГН:*****, ***** против ЗК“Лев Инс“ АД, ЕИК*****, гр.София, район „Студенстки“, бул. „Симеоновско шосе“ №67А за горницата над присъдените 50 000 лева до пълния предявен размер от 80 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА В. Н. М., ЕГН:*****, ***** да заплати на ЗК“Лев Инс“ АД, ЕИК*****, гр.София, район „Студенстки“, бул. „Симеоновско шосе“ №67А сумата 415.65 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА ЗК“Лев Инс“ АД, ЕИК*****, гр.София, район

„Студенстки“,бул. „Симеоновско шосе“ №67А да заплати на Държавата по сметка на Окръжен съд-Хасково 2 000 лева държавна такса върху уважения размер на предявените претенции, както и 187.50 лева лева разноси за депозит на вещо лице.

ОСЪЖДА ЗК“Лев Инс“ АД,ЕИК*****,гр.София,район „Студенстки“,бул. „Симеоновско шосе“ №67А да заплати на адвокат Т. Р. Н.,от Ак-Хасково,гр.Хасково,пл.“Спартак“ №14-партер София сумата от 4650 лева възнаграждение в режима на чл.38 от ЗА.

ОСЪЖДА ЗК“Лев Инс“ АД,ЕИК*****,гр.София,район „Студенстки“,бул. „Симеоновско шосе“ №67А да заплати на В. Н. М., ЕГН:*****, *****, сумата от 68 лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва по въззивен ред пред Апелативен съд-Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____